

Atvirlaiškis Valerijai Čiurlionytei, [1916-06-10], [iš Petrogrado - į Lipecką].

Gavau tavo laišką. Vaje, vaje! Kodel jis toks

Gavau tavo laišką. Vaje, vaje! Kodel jis toks baisus, kodel toks liūdnas?.. Sesute, kam tu taip galvoji? Aš tave taip gerbiu ir tu apie save taip rašydama tik mane begaliniai užgauni. Kiekvienoj eilutėj vien ir tekartoji „aš kvaila, aš bjauri“... Pfui, kaip tau ne gėda iš tikrųjų taip manyti! Turi man prižadėt, kad niekuomet, niekuomet taip nemanysi! Jei tu taip galvosi, aš išradinėsiu galimus ir negalimus dalykus, tai kas beliks galop? Kaip tada iš tikrųjų [be]gyvent? Aš tikras esu, pavyzdžiui, kad dvasiniai tu už mane kur kas aukščiau stovi. Bet kam nuolatos galvot apie savo ydas? Taip gyvent negalima. Kam slankiot po žemę, kad mes galim aukštai, aukštai skrajot! Kam tenkinties apuoka[i]s, jei mes galim, kad sakalai prie mūsų kojų lenktųsi! „Broluži, nemylėk tu manęs ir atsisuk nuo manęs, nes nebus tai žmogus.“ — Sesute! Tik pagalvok, ką tu sakai! Ar tai gerai? Kas gi tau pasidarė, Sesut, kas gi tave taip slegia, taip kankina, kad tokios mintys tau vaidenas?.. Kodel tau taip negerai?.. Kodel Tau taip baisu?.. Sesute! Ką gi padarysi, kad taip žiauriai elgiasi su žmogumi pasaulis, bet ar galima dėl to prieš jį galvą lenkti? Skaudu būna žmogui, beprotiškai, nežmoniškai, bet tasai skausmas, tasai milžiniškasai ilgėjimos turi gimdyti ir milžiniškas jėgas, milžinišką valią! Dabar va, pavyzdžiui, su mano kareivija. Kova dėl mudv[i]lejų buvybės. Kova kaip nelygi, kaip nenuosekli, bet aš nenoriu jos pralaimėti ir ant savo pastatysiu — nepralaimėsiu. Kaip tai[p] galima apsil[e]ist? Savyje žmogui be galo būna sunku, bet santykiuose su aplinkybėmis jis turi būt plienas ir galas! Supranti, sesut, — turi būt plienas! Sesute! Juk tu man prižadėjai siųsti viską, ką tik neparašysi, tat kodel savo prižadėjimo nepildai?.. Jei pildytai — man kur kas, kur kas lengviau būtų grumties ir skaldyt visa, kas trupa. — Žinai, prisirinkau drąsos. Turėsiu ištraukt du dančiu. Skauda bjaurybės. Paskui turiu padaryt labai nemalonų vizitą — vizitą pas Gruodytę [1]. Mane in ligonbutį paguldys už poros savaičių. Ligonbuty irgi gal tiek gulėt prisieis. Rašyk viską senuoju adresu. Žiūrėk, sesut, būk žmogus ir sesutė. Supranti?.. Bolyt[is]

KOMENTARAI

[1] Galkytė. BS netiksliai įvardija pavardę. Ją patikslina [po 1916-06-10] rašytame laiške.